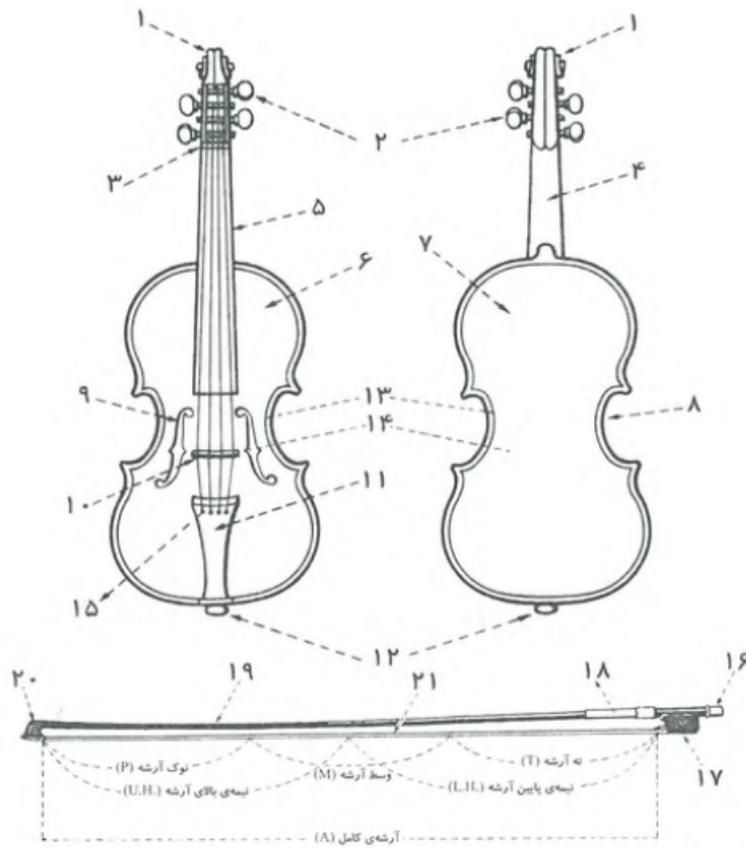

در مورد پیدایش ساز ویولن که یک ساز اروپایی است نظریه‌های گوناگون وجود دارد. به هر حال ویولن یک ساز چوبی است، با شکل بسیار زیبا و نوازندگی آن یک ژست خاصی دارد.

در شکل زیر ابتدا با اجزای تشکیل دهنده ویولن آشنا می‌شویم.

۱- پیچک یا حلزونی	۱۲- دکمه‌ی سیم‌گیر
۲- گوش‌ها	۱۳- نوار یا زه یا گل‌اف دور
۳- شیطانک	۱۴- پُل (رابط صفحه‌ی رویی و پشتی ویلن)
۴- دسته‌ی ویلن	۱۵- تان‌دون یا پیچ تنظیم کوچک
۵- گریف	۱۶- پیچ تنظیم آرشه
۶- صفحه‌ی رویی ویلن	۱۷- پاشنه‌ی آرشه (موگیر آرشه)
۷- صفحه‌ی پشتی ویلن	۱۸- سیم‌پیچ تزئینی آرشه
۸- گل‌اف	۱۹- چوب آرشه
۹- F یا سوراخ صدا (شکاف صدا)	۲۰- سر آرشه
۱۰- خَرک	۲۱- موهای آرشه
۱۱- سیم‌گیر	

انگشت گذاری دست چپ:

دسته بندی انگشت گذاری گام های ماژور

دسته ی اول

Sol La Si Do Re Mi Fa[#] Sol

0 1 2 3 4 1 2 3

Re Mi Fa[#] Sol La Si Do[#] Re

La Si Do[#] Re Mi Fa[#] Sol[#] La

دسته ی دوم

La Si Do[#] Re Mi Fa[#] Sol[#] La

1 2 3 4 1 2 3 4

Mi Fa[#] Sol[#] La Si Do[#] Re[#] Mi

Si Do[#] Re[#] Mi Fa[#] Sol[#] La[#] Si

دسته ی سوم

Do Re Mi Fa Sol La Si Do

3 4 1 2 3 4 1 2

Sol La Si Do Re Mi Fa[#] Sol

دسته ی چهارم

Si^b Do Re Mi^b Fa Sol La Si^b

2 3 4 1 2 3 4 1

Fa Sol La Si^b Do Re Mi Fa

Do Re Mi Fa Sol La Si Do

اصل ماندگاری انگشتان بر یک سیم:

هنرجو در مراحل ابتدایی آموزش باید همواره به اصل ماندگاری انگشتان هنگام انگشت‌گذاری بر گریف توجه داشته باشد. هر چند پس از گذر از مراحل اولیه نوازندگی، این اصل کمتر توسط نوازندگان حرفه‌ای مورد توجه قرار می‌گیرد.

پایبندی هنرجو به اجرای صحیح این اصل در مراحل ابتدایی آموزش باعث می‌شود که: اولاً، ذهن هنرجو به درکی صحیح‌تر از نحوه چیدمان انگشتان در وضعیت‌های مختلف انگشت‌گذاری با فواصل متنوع دست یابد.

ثانیاً، توانایی فیزیکی هنرجو برای نگهداری همزمان انگشتان در وضعیت‌های نامتعارف انگشت‌گذاری افزایش یابد.

ثالثاً، توانایی هنرجو در انگشت‌گذاری مستقل هر انگشت بر گریف تقویت گردد.

هرگاه انگشت‌گذاری بر روی یک سیم به ترتیب از انگشت اول به بعد انجام پذیرد، نوازنده باید علاوه بر نگهداری انگشت آخر، انگشتان قبلی را نیز بر روی گریف نگاه دارد. اما اگر انگشت‌گذاری به شکل نامنظم و بدون ترتیب صورت گیرد، دیگر نیازی به نگه داشتن همزمان انگشتان قبلی بر روی گریف نیست.

برای مثال، اگر در پوزیسیون اول، نت‌های لا تا می بر روی سیم لا به صورت پشت سر هم اجرا شوند، نباید پس از نواخته شدن هر یک از این نت‌ها انگشت متناظر با آن از روی گریف برداشته شود. اما اگر بلافاصله پس از اجرای سیم آزاد نت «ر» نواخته شود، نیازی به گذاشتن همزمان انگشتان اول و دوم با انگشت سوم نیست و انگشت سوم می‌تواند به طور مستقل بر روی گریف قرار گیرد.

باید توجه داشت که اجرای این اصل در مجموعه‌های کوچک‌تر انگشت‌گذاری نیز به همین صورت است. برای نمونه، در اجرای پشت سر هم نت‌های دو، ر، می بر روی سیم لا، انگشتان دوم و سوم نباید پس از اجرای نت‌های دو و ر از روی گریف برداشته شوند و

برای نواختن نت می، بلافاصله پس از نت سی، انگشتان دوم و سوم نباید بر روی گریف گذاشته شوند. در این حالت، انگشت چهارم به تنهایی بر روی گریف می‌نشیند.

نحوه انگشت گذاری:

شیوه صحیح قرار گرفتن انگشت دوم به صورت هلالی

برای دستیابی به انگشت‌گذاری صحیح، رعایت موارد زیر به‌طور همزمان توصیه می‌شود:

در هنگام انگشت‌گذاری بر روی گریف ویولن، انگشتان باید به صورت هلالی بر روی گریف قرار گیرند. اگر انگشت از بند اول خود به سمت داخل خم شود و به اصطلاح انگشت به جای شکل هلالی به صورت هشتی قرار گیرد، این امر به مرور زمان باعث ایجاد درد در ناحیه انگشت خواهد شد و از سوی دیگر، تسلط نوازنده بر انگشت‌گذاری را کاهش می‌دهد.

شیوه صحیح قرار گرفتن انگشت سوم به صورت هلالی

انگشت‌گذاری با نیمه راست نشیمنگاه سر انگشت در بسیاری از هنرجویان منجر به شکستگی مچ چپ به سمت راست می‌شود که مطلوب نیست.

به جز در مواقعی که اجرای کنت‌ها (فواصل پنجم) مد نظر نوازنده است، در سایر موارد باید به‌گونه‌ای انگشت‌گذاری انجام شود که سیم زیرتر مجاور آزاد بماند، با رعایت اصول

ذکر شده.

شیوه صحیح قرار گرفتن انگشت چهارم به صورت هلالی

انگشت گذاری زمانی به بهترین شکل انجام می‌پذیرد که چرخش دست به درستی انجام پذیرفته باشد.

به همین منظور لازم است تا نوازنده ناخن را تا حد ممکن کوتاه نگاه دارد.

شیوه غلط قرار گرفتن انگشت اول

همواره در نواختن، باید سیم از ناحیه نشیمنگاه سر انگشت گرفته شود و از دخالت ناخن در انگشت‌گذاری جلوگیری گردد. انگشت هنگام نشستن بر روی گریف نباید به شکلی قرار گیرد که ناخن نوازنده با سیم درگیر شود؛ به عبارت دیگر، نوازنده باید سیم را با ناخن نگیرد.

در این حالت اشتباه، میزان قوس داخلی انگشتان و شکل هلالی آن‌ها کاهش می‌یابد. این امر باعث وارد شدن فشار بیشتر از حد لازم به ناحیه سر انگشت می‌شود و از میزان تسلط در انگشت‌گذاری کاسته می‌شود. علاوه بر این، استقلال انگشتان نسبت به یکدیگر در هنگام نواختن کاهش می‌یابد.

شیوه غلط قرار گرفتن ناخن روی سیم

هرگاه در امتداد درازای انگشت خطی فرض کنیم که این درازا را به دو نیمه سمت چپ و راست تقسیم کند، لازم است نوازنده ویولن با نیمه سمت چپ نشیمنگاه سر انگشت بر روی گریف انگشت‌گذاری کند.

این امر به این دلیل اهمیت دارد که با توجه به فاصله کم میان سیم‌ها در ویولن، اگر سیم با نیمه سمت راست انگشت گرفته شود، انگشت عمدتاً بر روی سیم بم‌تر مجاور قرار می‌گیرد. در چنین حالتی، اگر نیاز به اجرای نتی با شماره انگشت پایین‌تر بر روی سیم بم‌تر به‌طور همزمان (برای اجرای دوبل) یا بلافاصله پس از آن باشد، اجرای این نت‌ها با مشکل مواجه خواهد شد.

نحوه نگه داشتن آرشه:

نوک انگشت شست را در مقابل موگیر (پاشنه‌ی آرشه) قرار داده و آرشه را در وسط دست قرار دهید. چوب آرشه را از دومین بند انگشت نشانه و نوک انگشت کوچک بگذرانید. انگشت شست را خیلی خمیده و یا خیلی راست نگذارید. بلکه کمی قوس دار نگه دارید.

